Cultura

///// **Dibuix** | Exposició a Vilafranca

No a la guerra

// TREBALL La il·lustradora Núria Tomàs Mayolas presenta al Claustre de Sant Francesc "Tinc un tanc de joguina", que parteix d'un poema pacifista de l'escriptor Pere Martí i Bertran

Una il·lustració de **Núria Tomàs Mayolas** | 3D8

3d8
Vilafranca

Continuant amb la programació del cicle Paraules al Claustre i + demà dissabte, a les 12.30h, s'inaugurarà al claustre de Sant Francesc el projecte expositiu de l'artista Núria Tomás Mayolas que porta per títol *Tinc un tanc de joguina*, que parteix d'un poema pacifista de l'escriptor Pere Martí i Bertran que porta el mateix títol.

L'objectiu principal d'aquesta proposta gràfica és fer reflexionar petits i grans sobre la indústria de l'oci i el joc dels infants de temàtica bèl·lica a través de vint-i-cinc dibuixos alineats i treballats amb llapis de colors. El poema gira al voltant de l'espai del joc simbòlic, de la realitat i dels somnis; el missatge de fons que conté és positiu, ens transmet que amb petits gestos individuals i quotidians podem arribar a transformar el món per fer-lo més habitable.

L'exposició s'emmarca dins de la celebració dels 25 anys del programa de Ràdio Vilafranca "Llegir per sentir", que des de l'inici s'ha centrat en la tasca de difondre la Literatura Infantil i Juvenil (LIJ) i especialment les novetats editorials del sector d'arreu dels Països Catalans.

A l'exposició hi participen també els alumnes de 4t de Primària de l'escola Dr. Estalella i Graells i de l'escola Vedruna Sant Elies de Vilafranca.

Il·lustradora vilafranquina

Núria Tomàs Mayolas és llicenciada en Pintura a la Facultat de Belles Arts Sant Jordi (UB) i ha complementat la seva formació com a il·lustradora a través de cursos monogràfics a l'Escola de la Dona, el Màster en *Álbum Il·lustrado* a l'Escuela i_con_i (Madrid), i el curs de professionalització en Il·lustració al CIFO (Centre d'Innovació de Formació Ocupacional) de l'Hospitalet de Llobregat.

Les seves il·lustracions han estat publicades en editorials com ara l'Abadia de Montserrat, Alfaguara-Grup Promotor, La Impremta, Cim edicions, Candaya, Bóbila Libros, Gregal, Blast Press (EUA) o Ruqaya's Bookshelf (Canadà). Combina la seva feina d'il·lustradora amb la d'educadora en d'arts visuals, tant per a infants com per a adults, i de tant en tant també escriu ressenyes sobre àlbums il·lustrats que es publiquen a "El 3 de Vuit", "El 9 Nou" i "El Vallenc". Pere Martí i Bertran va néixer a Sant Quirze de Besora (Osona) i va estudiar a Ripoll i posteriorment a Barcelona, on va cursar els estudis de Filologia catalana (UAB). Va treballar de professor de Llengua i Literatura catalanes a diversos centres d'Andorra, La Seu d'Urgell i Olot. Durant anys, també ha estat membre del Consell Assessor de la Llengua a l'Escola, del Departament d'Educació. Abans de la jubilació va ser catedràtic de Llengua i Literatura a l'institut Eugeni d'Ors de Vilafranca del Penedès. A més de la seva tasca docent, col·labora a diversos mitjans de comunicació (Escola Catalana, Revista de Catalunya, El 3 de Vuit, El Vallenc, El 855...), on ha publicat articles i ressenyes majoritàriament relacionats amb la docència i amb la literatura infantil i juvenil.

L'exposició romandrà oberta fins al diumenge 30 de juny en horaris de dilluns a divendres de 17 a 20h i dissabtes i diumenges d'11 a 14h.

Inauguració i activitat vinculada

La inauguració, que tindrà lloc dissabte a les 12.30h amb la presència del regidor de Cultura, Raimon Gusi, comptarà amb un tastet de poemes a càrrec de Pere Martí i Bertran. I el diumenge 30 de juny, a les 12h, tindrà lloc un taller creatiu "Tinc un tanc de joguina" amb Núria Tomás Mayolas i Pere Martí i Bertran, adreçat a famílies amb infants a partir de 6 anys.

25 ANYS DE "LLEGIR PER SENTIR"

UN BANC DE LLIBRES

Joan de Déu Prats
Escriptor

Els llibres no s'haurien de cremar. A *Fahrenheit 451*, de Ray Bradbury, els bombers s'encarregaven de cremar biblioteques clandestines perquè llegir estava prohibit. A l'Alemanya nazi, fer pires amb llibres decadents, ja feia veure el tarannà del sistema que s'imposava. A l'obra d'Orwell *1984*, s'esborraven paraules del diccionari perquè si desapareixia el mot, en desapareixia també el significat.

Ara també es cremen llibres. I no pas perquè estiguem vivint un *revival* del feixisme, sinó perquè surt més car mantenir llibres emmagatzemats que no tenen prou sortida que destruir-los. Molts llibres no experimenten el seu cicle vital complet, que consisteix a arribar a les mans dels lectors, per diferents motius. Un país que llegeix poc i que gairebé només viu literàriament de l'estímul de les novetats editorials, provoca que, poc després, les obres quedin relegades als magatzems. Que alguns llibres no siguin prou bons, en podria ser una altra, de causa. No és aquest darrer supòsit, però, el motiu pel qual es cremen llibres de literatura infantil i juvenil. Sobretot perquè en aquest tipus de literatura no sols hi ha al darrere l'interès comercial, que també, sinó un interès educatiu d'engrescar el jovent a llegir. Són llibres que passen per un cert assessorament editorial, més enllà de les tendències de mercat o de la qualitat literària. I tanmateix, es cremen. Sembla ser que hi ha causes més extremes que els controls de la societat proposats per Orwell, Bradbury o els jerarques nazis, per cremar llibres, i és la tirania d'un mercat que busca per sobre de tot reduir despeses, com ara la que suposa tenir llibres emmagatzemats. Segurament és un tema de difícil solució si es restringeix el problema al món editorial, perquè és més aviat una falla general del sistema. Però, de vegades, la voluntat de fer les coses hi incideix també. I rere la voluntat sempre hi hauria d'haver una consciència social.

Mentre no s'arriba a aquesta conclusió ètica, es podria crear un banc de llibres, emulant els bancs d'aliments, on poguessin guardar-se àlbums il·lustrats, contes, faules, històries per a joves i infants per tal de fer-ne campanyes de distribució gratuïta. Perquè hi ha casals i escoles que, malgrat la gran producció de llibres per a la quitxalla que hi ha, van ben curts d'aquest *aliment*. De la mateixa manera que una socialització coherent d'obres literàries infantils –que no deixi sense feina els creadors de l'imaginari col·lectiu del país per manca d'ingressos i que no arruïni les editorials-, ha de ser compatible amb el negoci de vendre llibres; també hauria de ser possible que la venda d'obres literàries infantils pogués conviure amb un banc de llibres. Tampoc és incompatible la venda de comestibles, amb les campanyes de distribució d'aliments gratuïts. I és que, al cap i a la fi, mentre hi hagi infants sense poder llegir fora d'escola per la nafra de la pobresa, cremar llibres és com esborrar paraules. I sense paraules el món es redueix, de manera que menys persones poden comprendre'l i sentir-lo; missió que continua fent, coratjosament, de vegades a contracorrent, el programa "Llegir per Sentir", de ràdio Vilafranca.

www.el3devuit.cat